

έρυθρά, πρασίνη καὶ κυανή. Οἱ δὲ συνιστῶντες ταύ-
τας, ὑπὲρ ὧν ἐξελέγετο δι' ἕκαστον δρόμον ἄρμα, ἐ-
τρεχον εἰκοσιπέντε δρόμους, περιτρέχοντες, ἅμα τῷ
τέλει ἑκάστου δρόμου, ἐπὶ ταῖς τὸ περίεξ τῆς ἀνάθης
διάστημα. ὑπὸ τῶν εἰκοσιπέντε νικητῶν ἐγένετο ὁ τε-
λευταῖος δρόμος, ὅστις ἀπεφαιόζετο περὶ τοῦ βραβείου.

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ) Σ. Μ. Σαμουλίδης.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ἐπὶ τὰ ζῶα θεωροῦνται ὡς ἱερώτατα πάντων κατὰ
τοὺς Ὀθωμανοὺς, ὅθεν εὐρίσκονται καὶ εἰς τὸν Πα-
ραδειστον δηλ.

1. Ἡ κάμηλος τοῦ Μωάμεθ.
2. Ὁ κρὶς τοῦ Ἀβραάμ.
3. Ὁ μύρμηξ τοῦ Σαλομῶν-ος (ὅστις ἔφερε κόκ-
κους βαρύνοντις πλέον τοῦ σώματός του)
4. Ὁ ψιττακὸς τῆς βασιλείας τοῦ Σάδα, χρησι-
μεύων ὡς ἀγγελιοφόρος μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Σαλο-
μῶντος.
5. Ὁ ὄνος τοῦ Ἑσδρά.

πρασίνου, τοῦ ἐρυθροῦ καὶ τοῦ κυανοῦ χρώματος
τῶν ἐν ἀγῶνι χρωμένων χιτῶνων. Τινὲς μὲν πα-
ρωμοίασαν αὐτὰς τοῖς τέσσαρσι καιροῖς τοῦ ἔτους,
τινὲς δὲ τοῖς τέσσαρσι στοιχείοις τοῦ κόσμου· δη-
λονότι τὴν μὲν λευκὴν τῷ χειρῶνδε χιμῶνι ἢ τῷ
ἄερι, τὴν δὲ προσκίην τῷ χλοῶνδε ἔαρι ἢ τῇ χλοῶ-
ζούσῃ γῇ, τὴν δ' ἐρυθρὰν τῷ φλογερῷ θέρει ἢ τῷ πυ-
ρὶ, καὶ τὴν κυανὴν τῷ γεφελῶνδε φθινοπόρῳ ἢ τῷ ὕ-
δατι. Δοξάζεται ὅμως διὰ δύο μόνον ἀρχαῖαι ὑπὴρ-
ξαν· διότι ὁ Οὐρόμας ὁ τῆς ἐν Ἡλιδι Πίσης βασι-
λεὺς πρῶτος ἀπάντων ἐπετόρῃσε τῶν Κιλικησίων ἀγ-
γῶν τὰ χρώματα πράσινον καὶ κυανόν· ἵνα σχεδὸν
οὕτως εἰκορίσῃ τὴν ἔριν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.
ὥστε, εἰ μὲν τὸ πράσινον χρῶμα ἐτίκα, οἱ γεωργοὶ
ἤθελον ἐλπίζειν εὐφορίαν τῆς γῆς, εἰ δὲ τὸ
κυανόν, οἱ ναῦται γαλήνην τῆς θαλάσσης. Ὁ
δὲ Ῥωμύλος ἐν Ῥώμῃ (μνηθεὶς τοὺς ἐξ Ἑλ-
λήνων καταγομένους Ἑτρούσκους (Τυρρήνους), ὡς
δηλοῦται ἐκ τοῦ Τεκ. Α. 4, 55. καὶ τοῦ Τέρτ. Θε-
αμ. 5, τέσσαρας ἀντὶ δύο στάσεων μετεχειρίσθη
ὥπως παραστήσῃ δι' αὐτῶν τοὺς ἰσαριθμούς καιροὺς
τοῦ ἔτους ἢ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου· ὡς τοῦτο μαρ-
τυρεῖ ὁ τῶν χρονικῶν συγγραφεὺς Πασγάλης εἰτε
Ἀλέξανδρος σελ. 110. Ὁ δὲ Σουετ. Δομ. 7. δι-
γύεται ὅτι εἰς ταύτας ἔτι προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ Δο-
μιτιανοῦ ἑτεραι δύο, καὶ ὅτι, μετὰ τὸν θάνατον αὐ-
τοῦ, οἱ Ῥωμαῖοι πάλιν εἰς τὰς τέσσαρας στάσεις
ἐπαγγέλλον.

6. Ἡ φάλαῖνα (τὸ κῆτος) τοῦ Ἰωνᾶ.

7. Ὁ κύων τῶν ἐπὶ ταῖς παίδων (τῶν κοιμηθέντων
αἰῶνα ἐν τῷ σπηλαίῳ).

— Κατεσκευάσθη εἰς τὸ Quber τῆς ἀρκτώας Ἀ-
μερικῆς (Καναδᾶν) γέφυρα σιδηρᾶ ἔχουσα μήκος 3400
ποδῶν, στηρίζεται δὲ εἰς πύργους 330 ποδῶν ὕψους,
καὶ ὑπέρχεται τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος 160 πόδας.

— Τεράστιος καταντᾷ ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τοῦ τα-
χυδρομείου τοῦ Λονδίνου πεμπομένων ἐγγράφων καθ'
ἑκάστην ἡμέραν, δηλ. γράμματα 156,000, ἐφημερίδες
δὲ 40,000, τοῦτέστιν 7,700,000 καθ' ἑβδομάδα καὶ
400,000,000 κατ' ἔτος.

— Διηγούμενος κατὰ τὸ σύνθημα πρὸς τοὺς ἀντι-
προσώπους τοῦ ἔθνους τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν
Ῥομοσπόνδων πολιτειῶν ὁ πρόεδρος αὐτῶν μεταξὺ
τῶν ἄλλων, εἶπεν, ὅτι αἱ πρόοδοι ὑπερέβησαν τὰς
δαπάνας κατὰ 32 καὶ 1/2 σχεδὸν ἑκατομύρια δολ-
λάρων καὶ ὅτι τὸ ποτὸν τοῦτο μένει ὡς περίσσευμα
εἰς τὸ ταμεῖον. Ἐπειδὴ δὲ πατρικὴ τῷ νόμῳ κυβέρνησις
οὐδέποτε σκοπεύει νὰ θησαυρίσῃ ὡς γέρον φιλάργυρος,
ἀλλὰ νὰ ἱπάρκῃ μόνον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας,
ὁ πρόεδρος ἀνῆγγειλεν οἱ προτίθεται νὰ ἐλαττώσῃ
τινὰς δασαμοὺς, εἶναι τὸ τελώνιον πρὸς ὄρελος τῶν πο-
λιτῶν. Ἐν τούτοις βαθμυδὸν ἐξοφλεῖται καὶ τὸ χρέος
τῆς συμπολιτείας, τὸ ὁποῖον σώζεται ἀπὸ τῶν
χερῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου· μένει δὲ ἐξ
αὐτοῦ ἐτι ὑπόλοιπον 56,486,708 δολλάρων.

— Ἐκ τῆς γενομένης ἀπογραφῆς, ἥτις ἱκαναλαμ-
βάνεται κατὰ πᾶν δέκατον ἔτος εἰς τὴν ὁμοσπονδον
Ἀμερικὴν, ἀπεδείχθη ὅτι ἐντός 25 ἐτῶν διπλασιάζε-
ται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς ἐπιζήλου καὶ εὐδαί-
μονος ταύτης χώρας. Ἡ αὐξήσις ὅμως αὐτοῦ ὑπάρ-
χει πραγματικὴ, ἐν ᾧ ἡ τοῦ Ἑλλήν. βασιλείου κατα-
πίπτοντος καὶ ἐξασθενουμένου βαθμυδὸν γίνεται μόνον
εἰς ἐκαστῶν ἐπὶ τοῦ χάρτος.

Οἱ κάτοικοι δὲν πληθύνονται ὅπου ἐξωθεν δὲν ἐρ-
χονται ξένοι, οἱ δὲ ἐγγύχουσι ταλαιπωροῦνται ἀντι-
παλαίοντες εἰς μαριτας πολιτικὰς περιπετειὰς καὶ συμ-
φορὰς, εἰς τὰς ὁποίας ἐμελλον νὰ ἐπιθίσωσι τὸν κο-
λοφῶνα ὁ ἐπαπειλῶν τὸν τόπον λιμός, αἱ στάσεις καὶ
ἀρπαγαὶ τοῦ δημ. πλούτου.

Τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων καταστρέφει μὲν
καὶ τὸ ἔθνος, ἀλλ' ἀνεπαίσθητως βλάπτει καιρίως τὰ
συμφέροντα καὶ αὐτῆς τῆς Κυβερ. διότι οὐδὲν ἀσφαλὲς
στήριγμα ἔχει ὁποιαδήποτε ἀρχὴ ἄλλο παρὰ τὴν εὐη-
μερίαν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ· πᾶσα δὲ ἄλλη βοή-
θεια καὶ ὑπεράσπισις καὶ ἐλπίς ἀποβαίνει ματαία ὡς
κτίζουσα ἐπὶ τῆς ἄμμου. Ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἑλ-
λαδος, ἐκτὸς ἐνός, ἡ δύο, τῶν ὁποίων πνίγεται ἡ φωνὴ
ὑπὸ τοῦ κλωσοῦ τῶν κολακειῶν, ἐφρόντισαν ποτε ἄρα
γε νὰ ἐκφράσωσιν ὁμοῦ καθαράν καὶ γυμνήν καὶ μόνην
τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους; ἢ παρι-
στάνουσι τὰ πάντα λίαν καλὰ, ὡς ἂν ἔφερον εἰς τὴν
Ἑλλάδα τὸν χρυσοῦν αἰῶνα. Ὑπομονὴ διὰ τοὺς ἀπεί-
ρους τοῦ ἄλλου κόσμου καὶ ἀμαθεῖς, ἀλλ' ὅσοι ἐξ αὐ-
τῶν γνωρίζουσι γράμματα, δὲν μελετῶσι καὶ τὴν
ἱστορίαν;